

noget forkert. Debatten handler jo om det, som debattørerne synes den skal handle om.

Hr. Knud Erik Hansen klandrer nogle af partierne for i virkeligheden at ville udnytte forbeholdets muligheder for at undgå at tilslutte sig nogle regler, de ikke bryder sig om, og samtidig sige, at de gerne vil have ophævet forbeholdet. Jeg synes faktisk, SF har et fuldstændig tilsvarende problem. De vil meget, meget gerne have indflydelse på politikken og har noget at bidrage med, men lader sig stille tilfreds med en marginal indflydelse og vil ikke åbent gå ud og sige: Vi vil gerne have indflydelse, vi er et politisk parti, og derfor vil vi gerne have indflydelse, og derfor ønsker vi et forbehold ophævet. SF spiller altså heller ikke med fuldstændig åbne kort.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu vil jeg gerne bede om et klart svar fra hr.

Knud Erik Hansen på nogle meget korte spørgsmål. Hr. Knud Erik Hansen taler om indflydelse.

Situation 1: EU har vedtaget noget, vi trygler om at være med i, og EU siger: Næh, vi vil ikke have jer med, der er for meget vrøvl med jer. Hvor ligger indflydelsen for Danmark så?

Situation 2: EU har vedtaget noget, og vi trygler og beder om at få lov at være med, og EU siger: Jamen I kan da bare kopiere vore regler, eller også indgår vi en mellemstatslig aftale, men det er altså det, der er vedtaget. Hvor er indflydelsen i de to situationer?

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Først til fru Birthe Rønn Hornbech: Den er meget lille, men det er jo heller ikke det, der er situationen, og derfor er det en ganske hypotetisk situation at snakke om. Hvis vi melder ud – og det er jo den debat, vi har haft – bliver det ikke situationen, hvis de andre lande er interesserede, og det går jeg ud fra de er. Det ville undre mig meget, hvis de ikke var klart interesserede i at have os med.

Til fru Elisabeth Arnold: Det, jeg klandrede, var sådan set ikke selve debatten, men den måde, jeg synes, debatten om forbeholdene har udviklet sig på. Jeg synes, der er en skævhed i, at man forsøger at tegne det billede, at fordi vi har forbeholdene, kan vi ikke få indflydelse. Det synes jeg er et skævt billede, og så var det, jeg sag-

de, at jeg syntes, debatten kørte skævt. At man har en debat om både forbehold og indhold er jo debattørernes valg, og det kan jeg fuldt ud respektere.

Til fru Lene Espersen: Det, der har præget debatten og derfor også har været lidt bekymrende, er, at den har drejet sig så lidt om indhold. Det er jo klart, at når vi har forbeholdet, bliver indholdsdiskussionen jo også vigtig. En del af forbeholdet indebærer jo, at vi som nation kan vælge, at her er et område, vi godt vil være med i, og det er det væsentlige. Hvis der er nogle andre områder, hvis der kommer et samarbejde i Europol, som vi ikke vil være med i, kan vi vælge ikke at være med i det. Det er en del af forbeholdet, og vi synes stadig, det er vigtigt, at vi kan vælge.

Det er også klart, at når man ser på nogle af de retslige områder, har vi været med i de fleste af dem. Det har været helt o.k., at vi har været med i dem, og det er det også på det mellemstatslige område. Men det er vigtigt for os, at på det retslige område er der følsomme områder, hvor vi synes, det er vigtigt, at vi stadig kan sige nej og sige, at her skal vi ikke være med som nation. Derfor synes vi, at Danmark skal bevare forbeholdene, men vi ønsker da så sandelig ikke, at vi ikke skal arbejde sammen på nogle områder, hvor det er vigtigt at gøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere nævnt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse finde sted i morgen, torsdag den 26. april 2001.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 150:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til harmonisering af skatter og afgifter i EU.

Af Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Fremsat 20/3 2001).

Forslaget sattes til forhandling.